

Avdelningen för ekonomi och styrning
Annika Wallenskog
Anders Nilsson
EJ

Extrainformation; förändring av diskonteringsräntan i pensionskuldsberäkningen RIPS07

Effekten av en förändrad diskonteringsränta påverkas av att vissa kommuner redovisar pensionerna enligt fullfonderingsmodellen. Detta medför att kostnaden för dessa kommuner blir betydligt högre med anledning av att de har hela pensionsskulden redovisad i balansräkningen, till skillnad från de kommuner som redovisar enligt blandmodellen och har pensioner intjänade före 1998 på en ansvarsförbindelse inom linjen. Med anledning av sänkt diskonteringsränta ökar nuvärdet av den totala pensionsskulden med ca 33 miljarder kronor, varav 16 miljarder avser landstingen. Om alla kommuner och landsting skulle redovisa sin pensionsskuld enligt blandmodellen hade kostnadsökningen för de pensioner som är upptagna som skuld i balansräkningen blivit ca 8 miljarder (varav 6 miljarder avser landstingen).

På grund av att 3 landsting och ett tjugotal kommuner redovisar pensionsskulden enligt fullfonderingsmodellen blir kostnaden för kommunerna i stället 3 miljarder och för landstingen blir den 8 miljarder. Siffrorna är mycket grova och när pensionsförvaltarna räknat på faktiska uppgifter kan beloppen förändras.

Några kommuner och landsting, bland annat landstinget i Östergötland, har vid tidigare förändringar av diskonteringsräntan inte bokfört engångskostnaden över resultaträkningen utan bokfört den direkt mot eget kapital i balansräkningen. Om några kommuner eller landsting använder denna princip även vid detta tillfälle blir kostnaden naturligtvis lägre.

Redovisningsmässiga aspekter

Utifrån gällande redovisningsprinciper gör SKL bedömningen att den kostnad som uppstår vid ändringen av diskonteringsräntan bör beaktas i bokslutet för 2011. Anledningen till att posten bör beaktas i bokslutet 2011 är att uppgiften blev känd hösten 2011 och att det finns information om den faktiska kostnaden. Kostnaden är av engångskaraktär och kan klassificeras som en jämförelsestörande post.

Den slutliga tolkningen av god redovisningssed görs av Rådet för kommunal redovisning (ett av Finansdepartementet och SKL tillsatt organ för uttolkning av god redovisningssed). Vi räknar med en snabb respons från Rådet i denna viktiga fråga.

SKL gör även bedömningen att engångseffekten återspeglar ett mycket långsiktigt åtagande (ca 40–50 år), och då balanskravets regelverk har ett 1–3-årsperspektiv bör det vara möjligt att tolka detta som synnerliga skäl och utesluta dessa kostnader i en balanskravsavstämning.